

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

Τα απαραίτητα εφόδια για την πνευματική αναζήτηση

Ο πνευματικός αναζητητής, που πορεύεται στο δρόμο της Αυτογνωσίας, πρέπει να συγκεντρώνει τα παρακάτω τέσσερα εφόδια (*Σάντανα Τσατουστάγια**): Διάκριση, Μη-προσκόλληση, τις έξι βασικές Αρετές και την επιθυμία για Λύτρωση. Τίποτε άλλο δεν είναι ικανό να τον οδηγήσει στη Γνώση - ούτε η αυθεντία του πάνω στις Γραφές, ούτε ο ασκητισμός, ούτε οι τελετουργίες, ούτε η επανάληψη του Θείου Ονόματος, ούτε η φιλανθρωπία. Μόνο με τα τέσσερα αυτά εφόδια μπορεί ο πνευματικός αναζητητής να οδηγηθεί στην εμπειρία του Εαυτού. Ανεξάρτητα από φυλή, τάξη ή φύλο, ανεξάρτητα από το αν είναι λόγιος ή αγράμματος, νέος ή γέρος, άντρας ή γυναίκα, μαθητής, οικογενειάρχης, αναχωρητής ή μοναχός, ιερέας, πολιτικός, έμπορος, εργάτης ή υπηρέτης, οι Βέδες διακηρύσσουν, ότι μπορεί να φτάσει στη Γνώση, αρκεί να διαθέτει τα τέσσερα αυτά εφόδια.

Η απλή ανάγνωση των Γραφών δεν εξασφαλίζει τη Γνώση. Αυτό που έχει σημασία, είναι η απόκτηση των τεσσάρων αυτών βασικών εφοδίων. Πώς όμως θα μπορούσε κάποιος να τα αποκτήσει, χωρίς τη γνώση των Γραφών; Είναι αλήθεια, ότι αυτός που διαβάσει τις Γραφές, ωθείται να ενεργεί με αφοσίωση προς τον Κύριο κι έτσι εξαγνίζει το νου του, αποκτά μη-προσκόλληση και άλλες θεϊκές αρετές. Ωστόσο, τα απαραίτητα εφόδια, μπορεί να έρθουν και ως καρπός της γνώσης και των καλών πράξεων από προηγούμενες ενσαρκώσεις, χωρίς να είναι απαραίτητη η μελέτη και η γνώση των Γραφών σ' αυτή τη ζωή.

Από την άλλη μεριά, όπως μπορεί κανείς να προσδεύσει χωρίς τη γνώση των Γραφών, χάρη στις καλές επιρροές περασμένων ενσαρκώσεων, έτσι μπορεί και να μην ωφελείται από την ανάγνωση των Γραφών, αν έχει κακές επιρροές από προηγούμενες ζωές. Ένας τέτοιος άνθρωπος είναι το ίδιο άτυχος μ' εκείνον, που δεν έχει καμιά πνευματική τάση και επιθυμία για μελέτη των Γραφών.

Έστω κι αν κάποιος έχει μελετήσει καλά τις Γραφές, αν δεν έχει υποβληθεί σε πνευματική άσκηση, δεν θα μπορέσει ποτέ να διώσει τον Εαυτό, που είναι η Βάση της Δημιουργίας. Οπωσδήποτε όμως, αυτός που έχει μελετήσει τις Γραφές, έχει μεγαλύτερες πιθανότητες να αναλάβει κάποια πνευματική άσκηση και να την ακολουθήσει με περισσότερο ζήλο και αποφασιστικότητα. Η συσσωρευμένη αρετή από περασμένες ζωές, εκδηλώνεται σ' αυτή τη ζωή σαν μια έντονη λαχτάρα για Λύτρωση, σαν μια ειλικρινής ανάγκη για καθοδήγηση από έναν πνευματικό Διδάσκαλο, σαν μια σταθερή απόφαση για αγώνα και νίκη στην πνευματική άσκηση. Μια νίκη που έρχεται με την Πραγμάτωση του Εαυτού και στέφει μόνον εκείνους που διαθέτουν ακλόνητη πίστη (σράντα). Χωρίς μια τέτοια πίστη, η διάθεση να εμβαθύνει κάποιος σ' αυτά που έχει διαβάσει στις Γραφές, θα απουσιάζει και όλες αυτές οι γνώσεις που έχει αποκτήσει, θα βαραίνουν σαν ένα μεγάλο φορτίο το νου του.

Εφόσον το μόνο που απαιτείται για την Πραγμάτωση του Εαυτού, είναι τα προαναφερθέντα τέσσερα εφόδια, όλοι οι άνθρωποι - λόγιοι και μη - έχουν τις ίδιες δυνατότητες να την επιτύχουν. Όμως, παρόλο που η πνευματική άσκηση είναι πιο σημαντική, η μελέτη των Γραφών δεν παύει να είναι ουσιώδης. Μόνο όταν γνωρίσετε τον πραγματικό σας Εαυτό, δε θα σας χρειάζεται πλέον. Αλλά να μην ξεχνάτε πως, οτιδήποτε γνωρίζετε από τις Γραφές, δεν αποτελεί, παρά μια έμμεση εμπειρία. Η άμεση εμπειρία μπορεί να επιτευχθεί μόνο με την πνευματική άσκηση. Και μόνο αυτή η άμεση βιωματική εμπειρία μπορεί να αποκληθεί Γνώση.

Τι πραγματικά εννοούμε όταν λέμε “πνευματική αναζήτηση” (Ατμα-βιτσάρα); Πνευματική αναζήτηση, δεν είναι

η μελέτη των χαρακτηριστικών του Εαυτού μέσα από τα βιβλία, αλλά η συνεχής έρευνα πάνω στην Ουσία Του, που βρίσκεται πέρα και από τα πέντε καλύμματα (πάντα κόσας) που Τον περιβάλλουν, με τη βοήθεια της διάνοιας που κατευθύνεται προς τα μέσα. Πνευματική αναζήτηση δεν είναι η αναζήτηση του εξωτερικού, φαινομενικού κόσμου, ούτε η ακαδημαϊκή έρευνα, που εστιάζεται στην ερμηνεία πληροφοριών. Είναι η διείσδυση μέσα στο μυστήριο του Εαυτού, μια διείσδυση που επιτυγχάνεται μόνο με το κοφτερό σπαθί της Διάνοιας. Είναι αδύνατο να φτάσετε στη Γνώση του Εαυτού μόνο μέσα από τη μελέτη των Γραφών. Ο Εαυτός είναι Ύπαρξη - Συνειδητότητα - Ευδαιμονία. Διαπερνά και τα τρία σώματα - το χονδροειδές, το λεπτοφυές και το αιτιώδες³⁰ - που Τον περιβάλλουν. Είναι ο αμέτοχος Παρατηρητής και των τριών καταστάσεων της συνειδητότητας - της εγρήγορσης, της ονειρικής κατάστασης και της κατάστασης του βαθύ ύπνου. Επομένως, είναι αδύνατη η κατανόηση του Εαυτού με το νου. Ο Εαυτός δίδεται μόνο με την αποταύτιση από τα πέντε καλύμματα. Η επανάληψη της αποφαιτικής διαπίστωσης “όχι αυτό, όχι αυτό” (νέτι-νέτι), σχετικά με την αλήθεια κάθε προσωρινού και εφήμερου πράγματος, οδηγεί στο Υπόδαθρο των πάντων, που είναι ο Ένας και Μοναδικός, Αδιαίρετος Θεός, που τώρα παρουσιάζεται ως όλη αυτή η σύνθετη και πολύμορφη Δημιουργία.

Αν χάσετε κάτι στο σπίτι σας, θα πρέπει να το αναζητήσετε μέσα σ' αυτό και όχι έξω στους δρόμους. Έτσι και το Θεό, που Τον έχετε χάσει μέσα στα πέντε καλύμματα που Τον περιβάλλουν, πρέπει να Τον αναζητήσετε μέσα σ' αυτά, δηλαδή μέσα σας, και όχι στους λαβύρινθους των πολύπλοκων θεολογικών συγγραμμάτων. Βέβαια, παρ' όλο που ο Θεός δεν μπορεί να αποκαλυφθεί μέσα από τη μελέτη των Ιερών Γραφών, οι Ιερές Γραφές είναι χρήσιμες, γιατί προσδιορίζουν αυτά τα πέντε καλύμματα του πραγματικού σας Εαυτού και περιγράφουν τα χαρακτηριστικά τους έτσι, ώστε με τη βοήθεια της πνευματικής έρευνας, να είναι εφικτή η πραγμάτωση της Αλήθειας.

Πώς είναι δυνατόν όμως να επιτύχει κάποιος σ' αυτή την εσωτερική αναζήτηση, αν δε γνωρίζει τις Γραφές; Σ' αυτή την περίπτωση, θα μπορούσε να διδαχθεί από κάποιο πνευματικό Διδάσκαλο ή από κάποιον άλλο πεπειραμένο πνευματικό Αναζητητή. Αυτό δεν ισχύει μόνο για όσους δεν έχουν μελετήσει τις Γραφές, αλλά και για τους λόγιους, γιατί η Πραγμάτωση του Εαυτού βρίσκεται πέρα από τις δυνατότητες ακόμα και του πιο διάσημου ερμηνευτή των Ιερών Γραφών. Μπορεί να κατανοηθεί μόνο εσωτερικά, μέσα από την άμεση βιωματική εμπειρία. Γι' αυτό, ακόμα και ο πιο φημισμένος λόγιος, πρέπει να πλησιάσει έναν πραγματικό πνευματικό Διδάσκαλο, ένα Διδάσκαλο που να έχει διώσει προσωπικά την Εμπειρία της Υπέρτατης Γνώσης. Χωρίς τη βοήθεια ενός τέτοιου Διδασκάλου, είναι πολύ δύσκολο να φτάσει ο πνευματικός αναζητητής στην Αυτοπραγμάτωση. Ακόμα και ο σοφός *Νάραντα** είχε ως πνευματικό Διδάσκαλο τον *Σανατκουμάρα** και ο βασιλιάς *Τζάνακα** τον *Σούκα**. Από την άλλη μεριά, τα παραδείγματα της *Μαϊτρέγι*, που ήταν σύζυγος του σοφού *Γιαγκναβάγκνα*, της αμόρφωτης *Λίλα* και της *Τσουνταλα*, μας δείχνουν ότι ακόμα και χωρίς την εμπειριστατωμένη μελέτη των Γραφών, μπορεί ένας ειλικρινής πνευματικός αναζητητής να διδαχτεί τη Γνώση από κάποιον αληθινό Διδάσκαλο και να φτάσει έτσι στην Τελείωση. Εάν μάλιστα έχει τη Χάρη του Κυρίου, ακόμα κι αυτή η παρουσία ενός Διδασκάλου καθίσταται περιττή. Γιατί, στην περίπτωση αυτή, ο Ίδιος ο Κύριος είναι ο Διδάσκαλος που δια φωτίζει τα πάντα. Όσο και να υστερεί κάποιος στις γενικά αποδεκτές προϋποθέσεις, εφόσον εξασφαλίσει τη Χάρη του Κυρίου, σίγουρα θα πραγματώσει τον Υπέρτατο Εαυτό, που αποτελεί την Αληθινή Ουσία των πάντων και θα φθάσει έτσι στην Υπέρτατη Γνώση.

